

MENS IN BEELD

Hans van der Vlist:

“Ik ben een bestuurlijk dier geworden”

CV

1971-1972:

Hans van der Vlist
Geboren 29 april 1947 Rotterdam
medewerker verkeersdienst, gemeente Rotterdam

1972-1982:

Hoofd civiele werken, Gemeentewerken Schiedam

1978-1995:

lid Provinciale Staten van Zuid-Holland

1986-1995:

lid Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(belast met milieu, waterkwaliteit, energie en drinkwatervoorziening)

1995-2001:

dijkgraaf Hoogheemraadschap 'Uitwaterende Sluizen in Hollands Noorderkwartier' te Edam

2001-2007:

directeur-generaal milieubeheer, ministerie van VROM

2007-2010:

secretaris-generaal ministerie van VROM

2013-heden:

voorzitter Adviescommissie Water

Door: Olav Lammers
Foto: Michelle Muus

Milieudefensie riep hem in 2006 nog uit tot machtigste 'Milieumens' van Nederland. Op dit moment neemt hij als voorzitter van de Adviescommissie Water (ACW) plaats op de 'troon' waar vóór hem ZKH Willem Alexander was gezeten. Hij was ondermeer gedeputeerde, dijkgraaf, directeur-generaal en secretaris-generaal bij VROM. Het water gaat dwars door de carrière van Ir. Hans van der Vlist (68) en het PvdA-bloed stroomt ook nog steeds door zijn aderen.

Uw partij schijnt op zoek te zijn naar een nieuwe leider...

Ik ben sinds mijn 18e lid, heb het allemaal in actieve vorm meegemaakt, blijf de beweging trouw. Maar nee, nee, daar ben ik te oud voor geworden.

Na machtigste Milieumens, nu de machtigste Waterman?

Nee, ga weg! De minister van I&M en de voorzitter van de Unie van Waterschappen zijn vele malen belangrijker. Ik ben trouwens niet van de macht maar van de kracht. Vanuit macht kun je wel veel willen en misschien ook wel eens wat bereiken, maar kracht en argumenten zullen ons toch verder moeten helpen.

Boeten de ACW-adviezen aan kracht in nu u voorzitter bent geworden i.p.v. de huidige koning?

Ik ga de adviezen van voor en na hem niet met elkaar vergelijken, maar op zichzelf denk ik dat argumenten van 'die adviezen zijn prestigieus want de kroonprins zat daar' omgeven zijn van 'plussen en minnen'. Er moet altijd gewaakt worden dat die adviezen niet al te controversieel zijn.

Hoe lang blijft de ACW als zodanig nog bestaan?

Die vraag is al met de minister besproken toen ik gevraagd werd; in hoeverre en hoe lang er nog behoefte bestaat aan deze sectorale adviesraad. Zolang het Deltaprogramma nog in opbouw is, zal die behoefte er nog wel zijn. Maar ik verwacht dat daar over een paar jaar nog eens kritisch naar gekeken zal worden en mogelijk wordt overwogen het te laten integreren in de Raad voor de Leefomgeving.

Vanaf wanneer is water een rol gaan spelen in uw leven, uw carrière?

Sommige dingen gaan onbewust. Ik heb als kleine jongen de stormramp in Zeeland meebeleefd en dat heeft ongetwijfeld ook invloed gehad op mijn studie-keus: TU Delft, Weg- en Waterbouw. De daaropvolgende keuze voor het publieke domein in plaats van de aannemerij kan daar ook niet los van worden gezien. Maar het kwam pas echt binnensijpelen toen ik binnen GS van Zuid-Holland de milieuportefeuille met daarin de waterkwaliteit kreeg en de discussie rond de waterzuiveringstaak speelde.

Vandaar ook de keuze daarna om bij Uitwaterende Sluizen als dijkgraaf aan de slag te gaan?

Het openbare domein heeft mijn liefde en water maakt daar een wezenlijk onderdeel van uit. Als lid van het partijbestuur en van Gedeputeerde Staten word je zichtbaarder in de publieke ruimte. De combinatie van openbaar bestuur en techniek ligt mij ook, dus ik hoefde niet lang na te denken toen deze kans zich voor deed en heb ik gesolliciteerd.

Is die periode een goede leerschool geweest voor de verdere carrière?

Absoluut! Tot dan toe was de waterschapswereld behoorlijk naar binnen

gekeerd, maar rond die tijd begon de discussie rond WB 21, het anders omgaan met water. Ik was toen ook bestuurslid van Natuurmonumenten en raakte steeds meer bezig met de verbinding tussen water en andere domeinen. Een uitermate boeiende periode en later bij VROM heb ik die contacten met de waterwereld ook steeds belangrijk gevonden.

U bent dus vriendje van het waterschap?

Het functioneel bestuur van het waterschap heeft in de tijd zijn waarde bewezen. Ik zeg niet dat het niet anders kan, maar ik ben altijd genegen geweest dit soort taken in publieke handen te houden. Ben ook actief geweest met collega dijkgraven en drinkwaterdirecteuren met het manifest 'De Waarde van Water' in de tijd toen privatisering ter discussie stond.

Altijd een politiek dier gebleven?

Nou, ik ben na alles wat ik na al die jaren in de bestuurlijke dimensie heb geleerd, juist een bestuurlijk dier geworden. Die hele manier van denken, samen met betrokkenen kijken naar wat de problemen zijn, welke oplossingen denkbaar zijn, dat hele spel tot besluitvorming aan toe, daar heb ik in die dertig jaar veel van geleerd en daaruit ontstaat nu die meerwaarde.

Dus u gaat nog een tijdje door?

Ik ben nu 68 en kan nog wel een paar jaar mee. Maar het is ook een beetje organisch hè. Je wordt trager, je komt verder af te staan van het actieve werk, dus de meerwaarde die je hebt opgebouwd wordt ook langzamerhand relatief wat minder. Ik ben er nog niet aan toe, kan wel tot 75 doorgaan. Maar goed, dat moeten we dan maar meemaken... ♦

